

Seminologi

3/2018

MAATALOUSTOIMIHENKILÖJÄRJESTÖJEN LIITTO MTJL

MAATALOUSTOIMIHENKILÖJÄRJESTÖJEN LIITTO RY MTJL

SEMINOLOGI-LEHTI

52. Vuosikerta

Julkaisija:

Maataloustoimihenkilöjärjestöjen Liitto
MTJL
Ratamestarinkatu 11
00520 HELSINKI
0400 746391
pentti.ekola@pardia.fi

Toimituskunta:

Ulla Ala-Korpi
Katja Tanski
Minttu Pietikäinen
Katja Tommila
Pentti Ekola, päätoimittaja

Lehden ulkoasu ja taitto:

Minttu Pietikäinen

Ilmestymispäivät 2018:

16.3., 25.5., 21.9. ja 14.12.

Seuraava lehti ilmestyy sähköisenä
14.12. Lehti on luettavissa osoitteessa
mtjl.yhdistysavain.fi
Lehteen tuleva aineisto 30.11.
mennessä osoitteeseen
seminologilehti@gmail.com

Ilmoitushinnat:

- koko sivu 202 €
- ½ sivu 168 €
- ¼ sivu 84 €

Kansilehdelle ei oteta ilmoituksia.
Lehden kirjoituksia lainattaessa on
lähde mainittava.

LIITON TOIMISTO

Maataloustoimihenkilöjärjestöjen Liitto
Pentti Ekola
Ratamestarinkatu 11, 00520 HELSINKI
0400 746 391
pentti.ekola@pardia.fi

PANKKI: POP Pohjanmaa

FI65 4740 3020 0052 38

Jäsenmaksutili:

FI14 4740 1020 0530 75

PUHEENJOHTAJA:

Hakala Piritta
Kirkkokankaantie 3 C 11
37800 AKAA
0405679359
pirtu.ha@hotmail.com

I-VARAPUHEENJOHTAJA:

Kilponen Satu
Ruhalantie 356
85730 TULPPO
040 558 6299
satu.kilponen70@gmail.com

II-VARAPUHEENJOHTAJA:

Tommila Tapio
Häkkiläntie 330
43170 Häkkilä
041 447 0888
tommila.tapio@gmail.com

HALLITUS:

Mäkitalo Ulla
040 531 1476
ulla.makitalo@kotinet.com

Heikkinen Anna-Maarit
050 438 1250
annamaarit.heikkinen@gmail.com

Pietikäinen Minttu
044 574 2264
minttu.pietikainen@gmail.com

Sänkiniemi Asko
050 029 4394
asko.sankiniemi@surffi.fi

Villi-Kauppinen Marjukka
050 306 3170
marjukka.villi70@gmail.com

Faba osk. pääluottamusmies:

Tommila Tapio
Häkkiläntie 330
43170 Häkkilä
041 4470888
tommila.tapio@gmail.com

Uuden työttömyuskassan yhteystiedot:

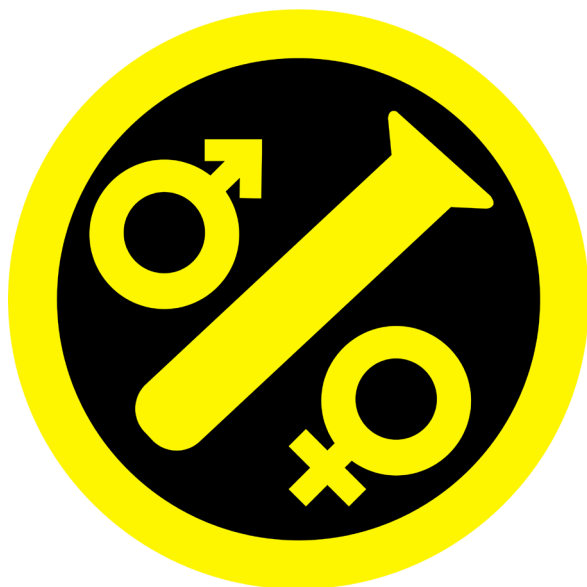
**Julkis- ja yksityisalojen
työttömyuskassa - JYTK**
Asemamiehenkatu 4
00520 Helsinki
puh. 020 789 3871
faksi 020 789 3872

päivystys 020 690 069
(ma-ke ja pe 9.00 – 11.00,
to 9.00-15.00)
www.jytk.fi
etunimi.sukunimi@jytk.fi

Aija Olin	020 690 069
Hanna Salmela	020 690 069
Jeanette Pitkänen	020 789 3887
Anja Tikka	020 789 3875

Kassan asiamies:

Maataloustoimihenkilöjärjestöjen Liitto
/ Pentti Ekola
Ratamestarinkatu 11
00520 HELSINKI
0400 746 391
pentti.ekola@pardia.fi

Pitkän kesän jälkeen alkaa syksy lähestyä vaikka lämpötilat on vielä hyvinkin kohdallaan.

Tuleva syksy tuo MTJL jäsenille erittäin paljon muutoksia. Edellisen kerran on liiton keskusjärjestö muuttunut v. 1996 kun erottiin Ertosta ja pienen ajan kuluttua liityttiin STTK-J jäseneksi.

Siitä on kulunut yli kaksikymmentä vuotta ja nyt sellainen muutos taitaa olla edessä ensivuoden alusta lukien. Palkansaajajärjestö Pardia ja Ammattiliitto Pro ovat sopineet aiesopimuksen tämän vuoden kesäkuussa, tarkoituksena on, että Pardia sulautuu Pro: jäseneksi v. 2019 alusta lukien.

Jäsenelle tällä muutoksella on vaikutusta, koska jäsen liittyy myös Pro:n jäseneksi. Syksyn aikana selvitetään olisiko viisasta/järkevää miettiä yhdistyksiensä asemaa henkilöjäsenten järjestönä vai olisi henkilöjäsenet suoraan MTJL jäsenenä sekä Pro:n jäsenenä.

Jäsenmaksuviot selkeytyvät syksyn aikana, joten niistä ei varmuudella vielä tiedetä.

MTJL jää elämään, suurimpana ponnistuksena on oman työehtosopimuksen neuvottelut ja valvonta. Liiton hallituksen kokoa ja toimintaa tulee sopeuttaa niin, että se istuu Pro:n kuvioon mahdollisimman hyvin.

Viimeistään liittokokouksessa Tampereella marraskuussa keskustellaan ja päätetään tästä asiasta.

Oma työni nykyisessä asiamiehen tehtävässä jatkuisi todennäköisesti ennallaan, toimipaikka siirtyy Pasilasta Ruoholahteen Pro:n pääpaikan toimistolle.

- *Pentti*

Muutoksen aikaa

Kesälomia on ehkä joillakin vielä jäljellä ja niistä kannattaa nauttia, toisilla ne ovat takanapäin ja voimme varmasti olla samaa mieltä, että kelit tänä kesänä suosi kaikkia. Toivottavasti otitte lomasta kaiken irti ja latsitte akkunne hyvin...

Nyt olemme päässeet jälleen työrytmiin käsiksi ja tätä kirjoittaessani töitä tuntuu olevan, sillä kesän kiimojen jäljiltä uusinnat painavat päälle ja töitä saamme tehdä lehmien uudelleen tiineyttämiseksi.

Vaikka hetkellinen kiire voi tuntua jollakin alueella raskaalta, niin pitää muistaa kuinka siemennismäärät ovat olleet suuressa laskussa ja mitä kesän kauniit kelit aiheuttivat tiloille, rehujen saatavuuteen talven varalle. Näillä kaikilla yhdessä on suuri vaikutus meidän alamme työllisyyteen, jääkö meillä lehmä siemennettäväksi ja onko meillä kenelle tarjota palveluitamme? Kuinka paljon tiloja lopettaa ennen syyskauden loppua?

Päivä ennen tätä kirjoitelmaani, työnantajamme teki edellä mainittuihin asioihin jo ratkaisun omalta osaltaan ja ilmoitti YT-neuvotteluista työyhteisöme Vakka-Suomen ja Hollolan jakelun osalta. Näitä neuvotteluja aloitellaan 3.9.18 ja neuvottelujen tuloksista tulete varmasti kuulemaan, niiden edetessä ja valmistuessa. Tähän olemme tulleet, se ei ole aina itsestämme kiinni, vaan maailma muuttuu ja sen tarpeet,

sekä vaatimukset, siinä mukana on myös meidän pyrittävä pysymään.

Muitakin muutoksia on meillä näköpiirissä, sillä Palkansaajajärjestömme Pardia on tekemässä suurta uudistusta ja tämän uudistuksen myötä Pardia tulee sulautumaan Ammattiliitto Prohon. Tämän muutoksen syntyminen eteen on tehty paljon ennako työtä, mikä on edelleen kesken ja sitä tullaan tekemään jatkossakin hyvin tiiviiseen tahtiin, jotta kaikki toiminnot ja asiat ovat kohdallaan sulautumisen syntyessä. Tämä uudistuminen antaa jäsenille vahvempaa edunvalvontaa ja kattavaa jäsenpalvelua, sekä paljon, paljon muuta. Tämä on iso asia, vahva ja iso liitto on kaikkien eduksi, sillä ay-toiminnan vaikuttavuus perustuu joukkovoimaan. Tulemme olemaan tässä yhdessä ja tekemään tämän yhdessä, jäsenemme ovat meille tärkeitä ja tällä vahvuudella saamme ajettua asioitamme omaksi eduksemme.

Mennäänpä vakavammista asioista leppoisaan...

Paljon muutakin on kesän aikana tapahtunut, kesäpäiviä olemme viettäneet ja niistä varmasti saamme lukea lehdestämme, katsotaan onko fyysiset kunnot olleet kohdallaan tapahtumisissa.

Näitä juttuja kannatta laittaa myöhemminkin tulemaan, ne saadaan julkaisua seuraavissa lehdissä, jos on jäänyt

unohduksiin. Kesällä, varmasti moni teki monenlaista reissua ja jos olet halukas kertomaan kuulumisia, vinkata hyviä kohteita tai muuten vaan kehuskella matkoista, niin laita tulemaan tarinoita, sekä ajatuksia. Saamme näin kaikki nauttia kesän tapahtumista ja palata kuumiin kesäpäiviin. Mikä sen hienompaa, kuin ihastella kesäkuvia ja kuulla mistä niitä on napsittu. Tämä pienenä vinkkinä lukijoille, näin saamme täyteläisen lehden jatkossakin luettavaksi.

Kesän vaihtuessa syksyyn, tulee tämä aika olemaan kiireistä työmme, liiton, Pardian, Pron ja monen muun tahon osalta. Kuitenkin näistä kaikista asioista pyrimme kertomaan ja laittamaan tietoa, niiden edetessä ja valmistuessa. Tärkeätä on myös, että saamme yhdistyksiltä tietoa nopeassa tahdissa, sitä tarvittaessa sillä näin asiat saadaan hoidettua nopeasti järjestykseen, tästä kiitos jo kaikille.

Vaikka muutosta on tulossa, nautitaan vielä useista upeista kesäpäivistä ja syksyn tuomista väriloistoista, toivoen aamupakkasten pysyvän vielä pitkään poissa.

Kaunista syksyistä väriloistoa kaikille,

Piri

Ändringens tid

Sommarlov har några ännu kvar, och det skall man njuta av. En del har redan semestern bakom sig, men alla har haft bra väder, det kan vi vara överens om.

Nu när vi igen kommit igång med arbetet, och så känns det nu jag skriver detta, har vi tillräckligt långa dagar för sommarens brunster var lite si och så, och nu bör vi få korna dräktiga.

Det känns tungt nu med långa dagar, men vi måste komma ihåg hur mycket semineringarna har minskat till dhar stor betydelse, har vi kor att seminera och har vi kunder till våra tjänster. Hur många gårdar slutar i höst. Hur många har vi arbete att ge åt.

En dag före jag skriver detta har arbetsgivaren gjort sitt beslut, och startat yt i en del av södra Finland, Vakka-Suomi, och Hollola utdelning. De här förhandlingar börjar 3.9.2018 och resultaten kommer ni att hora om så fort det finns något att informera. Till detta har vi kommit, världen ändras och dess krav och behov, och där måste vi försöka hålla oss med.

Också annorlunda ändringar har vi att vänta oss. Pardia kommer att förnya sig. Med denna förnyelse kommer Pardia att gå samman med fackföreningen Pro. Denna ändring har vi gjort mycket arbete åt redan i förväg, arbetet är inte färdigt, och vi kommer att job-

ba hart med det även i fortsättning så alla funktioner och saker är färdiga när sammansmältningen sker. Den här förnyelsen ger medlemmarna starkare intressebevakning och omfattande medlems service, och mycket annat. Detta är en stor sak, en stor och stark förbund är en förmån åt alla, för fackföreningens styrka grundar sig på gruppens makt. Detta gör vi tillsammans, och medlemmarna är viktiga för oss och med denna styrka får vi våra kört saker till vår fördel.

Men från allvarligare saker till trevligare.

Det har igen hänt en hel del saker på sommaren. Vi har haft sommarkor och dem får vi säkert läsa om i vår tidning. Detta kan ni även skriva om i följande tidning. På sommaren görs många olika resor, och det kan ni gärna skriva om, men också om ni hittar någon fin plats, där ni tror även kollegorna skulle trivas, kan ni vinka om dem. Så kan vi också på efterhand njuta av trevliga minnen från sommaren. Vi alla vill läsa trevliga tekster från tidningen, så, skicka dit såna så får vi alla njuta av dem. Bilder med, de berättar mer än hundra ord.

Sommaren byts till höst. Vi kommer att ha bråttom med många saker. Arbete, förbund, Pardia, Pro, och mycket annat. Men vi kommer hela tiden att

berätta om dessa saker, och informerar när de går framåt och blir färdiga. Det är också viktigt att vi får information från local-avdelningarna i snabb takt, när det behövs, för så får vi sakerna handlade i tid. Tack redan i förväg till er alla.

Även stora ändringar är på kommande, så låt oss njuta av dessa fina sensommarens dagar, och hoppas att kyliga mornar är långt fram, för oss än så länge.

Hälsar med höstens fina färger,

Piri

MYRSKYN JÄLKEEN ON POUTASÄÄ, VAI ONKO SE SITTEENKIN TOISINPÄIN?

Kulunut kesä on monen vuoden jälkeen todellakin ollut kesä. Aurinkoa ja lämmintä on ollut ihan piisalle asti. Toisin kuin viime suvena, vesisateita on odotettu kaula pitkällä. Myrskyä ja rajuilmaa tuskin kukaan kuitenkaan toivoo.

Kesä oli työrintamallakin leppoisa. Työmäärät kentällä kohtuulliset, ajoittain jopa päivät olivat lyhyitä. Pikkuhiljaa ollaan palailemassa entisiin uomiin, ja normaali työaika ei riitä päivän töiden tekemiseen. Siitä huolimatta mustat pilvet ovat taas taivaalla. Säästäjä, niistä puhutaan jatkuvasti. Mistä säästetään ja miten säästetään. On säästettykin, monessa kohtaa. Pikaisella muistelulla tulee mieleen MT-lehden tilausten lopettaminen, tosin pääsääntöisesti vain kenttäväeltä. Työvaaterahasta nykäistiin osa pois. Kahvitarvikkeet toimistoista ja päivystyksistä pois, henkilöstön tarjoilusta omissa sisäisissä palaverissa luovuttiin. Henkilöstön omia alueellisia kesäpalavereita tuskin enää nähdään, eikä me olla enää joululahjojenkaan arvoisia. Ja parasta aikaa käydään kaiken tämän jälkeen taas YT-neuvotteluja, jakelun ja Vakka-tiimin alueella.

Väki vähenee. Ja tulee vähenemään entisestään. Väitän, että lähes jokainen jolla työvuosia on vielä useampia jäljellä, miettii mielessään mikä minusta tulee isona. Katselee

ympärilleen, löytyisikö jotain mikä turvaisi elannon, tai löytyisikö jotain ihan uutta ja uskaltaisiko heittäytyä virran vietäväksi. Näinhän meidän täytyy tehdä. On surullista että lähes poikkeuksetta kaikki säästö- ja vähennystoimenpiteet aina kohdistuvat siihen sakkiiin joka sen konkreettisen työn tekee. Haalii sen rahan tuolta maakunnasta, joko suoraan tai välillisesti. Kenttähenkilökunta on kuitenkin se firman käyntikortti maksaville asiakkaille, se joka näkyy ja kuuluu maakunnassa. Meidän henkilöstö on aina ollut hyvin sitoutunutta, niin sanotusti firmaan päin kallellaan. Tämä on arvostamisen arvoinen asia. Väki on fabalaisia, on aina ollut. Vaikka varmasti motivaatio on viime vuosina ollut monta kertaa koetuksella, ja tulee olemaan. Pätkätyöt on nykyajan trendi. Meidän työemme kuitenkin on niin erikoisalaa, mikä vaatii todellakin paneutumista oman alan tuotteisiin ja palveluihin, niiden vaikutuksiin pitkällä tähtäimellä. Onko pätkätyöläisistä tähän? Ei ole kauan siitä, kun lähes poikkeuksetta tälle alalle tulleet jäivät tästä työpaikasta eläkkeelle. Tämän arvostus on hävinnyt lähes täysin. Pitkät työsuhteet, ne eivät ole todellakaan vain työntekijän etu. Työnantajan valttikortteja kilpailumaailmassa ovat ne asiantuntevat tekijät. Asiantuntevuutta ja osaamista on aina mainostettu meidänkin työpaikassa. Tällä alalla pelkkä koulutus ei riitä. Osaaminen ja ammattitaito tulevat vuosien kokemuksella, pitkään tekemisellä ja asioiden omaksumisella.

Kuivuuko tämä markkinointivaltti samassa tahdissa kuin kaivot kuluvana kesänä, paljon mahdollista että näin käy.

Rahastahan kaikki on kiinni, yksinkertaisesti euroista. Niin työnantajan pussissa kuin työntekijänkin. Tämän alan työntekijöiden rahallinen korvaus on todella pieni. Suomalaisten keskipalkka vuonna 2017 oli kolmen ja puolentuhannen euron tietämissä. Yleisin kuukausipalkkakin 2500. Jokainen meistä näkee loppukuusta paljonko pussiin kilahtaa. Monet meistä ovat tavalla tai toisella firman työssä kiinni myös työajan ulkopuolella. Työasioista keskustellaan, töitä järjestellään ja suunnitellaan senkin jälkeen kun päivän pakolliset on tehty. Nämä pitää jokaisen muistaa merkitä työajaksi, saada siitäkin se vähäinen korvaus. Silti jää talkootunteja, väkisin. Ja siitä huolimatta kyseenalaistetaan punakynällä. Ollaan kuitenkin itse edes niitä, jotka meitä arvostavat. Itse seisomme tekemisemme takana. Tehdään itse kukin työemme parhaalla mahdollisella tavalla, jokainen kykyjensä mukaan. Jos se ei riitä, sille me emme voi mitään. Olemme kuitenkin kaikkemme yrittäneet.

Olkaa yhteydessä toisiinne, olkaa yhteydessä meihin luottamushenkilöihin. Tuokaa asioita julki, vain sillä tavalla ne saadaan keskusteltaviksi. Pienessä piirissä jahkailu ja manailu ei vie mitään mihinkään, isona joukkona meillä on parhaat mahdollisuudet.

Yhteistyöterveisin,

Tapio Tommila

FABA Osk:n plm.

Maataloustoimihenkilöjärjestöjen Liiton liittokokous

Tampereella 16.-17.11. 2018

Scandic Koskipuisto
Koskikatu 5, 33100 Tampere. puh. 0200 81800

Kokouksessa käsitellään liiton sääntöjen 21§ määrämät asiat, sekä:

- Liitolle määräajassa tehdyt aloitteet (14.9. 2018 mennessä)
- Pardian liittyminen Ammattiliitto Pro:n jäseneksi 2019 alusta, siihen liittyvät päätöksen MTJL osalta:

Jäsenmaksumalli
Sääntömuutos
Muut mahdolliset asiaan liittyvät asiat

Ohjelma

Perjantai

Klo. 9.00-10.00	Ilmoittautuminen ja valtakirjojen tarkastaminen.
Klo. 10.15	Liittokokous alkaa
Klo. 11.30	Lounas
Klo. 15.00	Iltapäiväkahvi
Klo. 16.30	Kokous keskeytetään
Klo. 19.00	Päivällinen

Lauantai

Klo. 8.00-9.30	Aamiainen
Klo. 9.30	Kokous jatkuu
Klo. 12.00	Lounas
Klo. 13.45	Kokous jatkuu
Klo. 15.00	Kokouksen päättäminen ja iltapäiväkahvi/tee

Paketin hinta 200,00 € / hlö kahden hengen huoneessa ja 230,00€/ hlö yhden hengen huoneessa.

Hintaan sisältyy majoitus, kokoustila sekä kokoustarjoilut. Asiakassauna, Wifi- yhteys, allasosaston käyttö.

Ilmoittautuminen liittoon 30.10.2018 mennessä, siinä yhteydessä mainittava huonejärjestely sekä erikoisruokavalio.

Kokousmateriaali lähetetään ilmoittautumisajan päätyttyä kaikille ilmoittautuneille.

Pentti Ekola 0400 746 391 / pentti.ekola@pardia.fi

Itä-Suomen Seminologit ry:n vuosikokous

Itä-Suomen Seminologit ry:n vuosikokous pidettiin 2.8. Tahkolla lomamökkitunnelmissa. Säähän mahtui kaikki kesän variaatiot, mennessä oli lämmintä yli 30 astetta, poistullessa pimeä elokuun yö ja vesisateen säästävä ukkonen.

Hallituksen puheenjohtajana jatkaa Marjukka Villi-Kauppinen. Erovuoroisten tilalle hallitukseen valittiin Anni Heiskanen, Niina Hautalahti ja Katja Tommila. Lisäksi hallituksessa vuonna 2019 jatkavat Leila Mieskolainen, Taina Matikainen ja Johanna Koponen.

Toiminnantarkastajiksi vuodelle 2019 valittiin Tapio Tommila ja Camilla Kaski. Tiedottajana ja sihteerinä jatkaa Katja Tommila

1. Luottamusmiehenä toimii Marjukka Villi-Kauppinen ja 2. luottamusmiehenä Tapio Tommila.

MTJL:n liittokokoukseen virallisiksi edustajiksi valittiin Anni Heiskanen, Katja Tommila, Johanna Koponen, Leila Mieskolainen, Niina Hautalahti ja

Arto Oksanen. Lisäksi päätettiin että edelleen kustannetaan kaikki halukkaat jäsenet kokoukseen mukaan. Halukkaat voivat ilmoittaa lähtemisestään allekirjoittaneelle.

Yhdistyksen jäsenmaksu säilyi ennallaan, 0,35%. Mikäli ensi vuoden kuviot Pardian/Pron osalta muuttuvat ja tämä vaikuttaa jäsenmaksuperintään, tätä muutetaan

samassa suhteessa ilman erillistä kokousta.

Kokouksen jälkeen istuttiin iltaa kesäisten purtavien ja vähän juotavienkin merkeissä. Saunaankin mahdolluttiin, vaikkei se suuruudella pilattu ollutkaan. Kiitokset kaikille mukana olleille hauska illasta!

-Katja Tommila

Kuvassa:
Arto Oksanen
Johanna Koponen,
Anni Heiskanen ja
Niina Hautalahti

ETELÄ-SAVON VIRKISTYSPÄIVÄN TUNNELMIA

Me virkistydyttiin käymällä pakohuoneessa. Koko porukalle pakohuonekokemus oli ensimmäinen laatuaan. Tarkoitus oli paeta vankilasta, ihan ei päästy karhuun, hyydyttiin loppumetreille. Iltaa jatkettiin harjoittelemalla flossausta. Siinä oli meille rytmitaidottomille kyllä todellista älyliikuntaa.

- Aila Leino

TÖEHIN TAKAS

.. ol minulle kutkuttava uatos äetiysloman ja hoetovappaan lähestyessä loppuvvaan. Jäen poes töestä erityisäetiysvappaalle kesällä 2016 ja laskettuaeka pienen ihmisen mualimmaantulolle ol tammikuussa 2017. Vaekeeta ol, nimittäen pitkälle vappaalle jäminen. Olin tottuna ja tykkäsin työskennellä niin keenosiementäjänä kuin emäntänä navetassa, mutta kesällä 2016 molemmat minulle tärkeät työt jäivät poes. Toksoplasmoosi ol syynä erityisäetiysvappaalle, sillä minulla ee ollunna immunitteettia kysseiselle mönkijäeselle. Halusin pienen ihmisen suavan kaekkeen parraemman alun mualiman valloitukselle iliman toksoplasmoosin aheuttamia haettavaekutuksia. Tähän päätökseen isäntäkin kannusti kovasti.

Ensmäesten kuukaasien aekana olo ol kaekinpuolin turhaantunut, kun navettaan ol porttikielto. Mutta viimein se lampu sytty: Mittee sitä koko vappaa-aekoosa murjottamaan toemettommuuttaan, kun mualimmaan kuitenniin mahtuu niin paljon ja tekemällä suapi aekasa kuitenniin kulumaan paremmin? Siispä siivoelin, leevoen pakkasseen tulevata varten, laettelin pihamuata ja REESSASIN. Näestä jälkimmänen ol toellinen henkreekä; mualimmaan tosissaan mahtuu paljo kaekenlaesta. Kävin vallottamassa Hämettä, rannikko-Suomee sekä Etelä-Pohjanmuata. Tiijjoksi heekäläesille, ko. alueet on nyt liitetty Suur-Savvoon (ja Laehia Nivalaan tasapuolisuuvven nimissä)... En tiijjä onko siitä kukkaan tätä aejemmin maeninna.

Niinpä se viimein koetti tuo tammikuun viiminen viikko ja paljasti kasvosa pienelle sievälle tytön tyllerölle Soennulle. Hetipä tuon oekeestaan ties, minkä nimen tyttö tulloo suamaan. Siihen voevat sammaestua hyö, jotka oovat kuulleet elämässään pienen vastasyntyneen heleän soentumaesen itkun. Lähtipä tuo aekakkiin kulumaan ihan ertavalla ja NYT ol sitä tekemistä!!! En voe muuta kuin ihmetellä miten äkkiä laps voekaan kasvaa ja kehittyä. Äetiysloma ja hoetovappaa olivat palkiitevoo aekoo, vaekka välliin mahtuu tok niitäen epäkiitollissii hetkii, kun mikkään ee onnistu. Ison kiitoksen oovat ansaenneet isäntä sekä lähellä asuvat isovanhemmat, jotka aattaavat kovasti arjen pyörytyksessä.

Helemikuussa 2018 se sitten alako, työmualle siis. Alasuaren Sepin (nimi viännetty) kyytiin perehtymään mittee työrintamalle kuuluupi. Paljon kuulu. Totesinpahan kotona isännälle perehtyyspäevän piätteeksi, että onneks elukka ee ou muuttuna mikskään. Siemennestyö ol pysynä samana, mutta tuo tietotekniikan valtava luoksetulo ol hämmäntävvee. Virma ol panostana paljon kaekkeen uuteen tietoteknisseen, joesta maenittakkoon varastokirjanpito, uus intranet ja päevystyspuolella dna-palvelin ol tulossa. Myös kääntäntöjä ol joltaen osin muutettu kuten hifi-sonnien laskutus jo etukätteen. Tilatasolla tuas hämmensi se miten paljon tilat kehittyvät vähässä ajassa! Jonnekin ol noossu uus navetta, moni ol rempanna entistä, joku ol vaehtana tuotantosuuntoo, jostaen

ol isäntä tahi emäntä vaehtuna, sukupolovenvaehoksia ol tapahtuna jne. Sokki mikä sokki.

Nytpä kerron teelle, että on mukavoo olla töessä ja on mukavoo olla äeti. Oma aeka on kortilla, mutta niinpähän sen kuuluukin olla tässä elämänvaeheessa. Tulloo väkisinniin mieleen muurin sanat: "Raskaavven parraempia puolia on se, että tietää missee laps on.". Tiällä siis männään tuhatta ja sattoo, kun mahanalunen näättää olovan täännä jalakoja.

*-Niina Haatalahti
(nimi viännetty)*

Palkansaajajärjestö Pardian kehittäminen jäseniensä hyväksi

Olemme kuulleet ja lukeneet, että ammattiyhdistys toiminta on voimakkaassa muutoksessa, sekä vahvasti työelämä, yhteiskunta ja työnantajan toimintatavat vaikuttavat omaan toimintaamme. On osattava katsoa tulevaisuuteen ja otettava rohkeasti uusia haasteita myös tällä alueella haltuun, palvellaksemme jäsenistöä muuttuvissa tilanteissa entistä paremmin.

Pardian edustajakokous antoi viime vuoden marraskuussa tehtäväksi selvittää asioita ja tehdä ratkaisuja Pardian tulevaisuudesta vuoden 2018 aikana. Näihin selvityksiin kuului katsoa, miten muodostaa Pardiasta ammattiliitto, jonka alla olisi Pardian ja jäsenjärjestöjen toiminnat? tai katsoa miten yhdistettäisiin Pardia ja ammattiliitto Pro?

Molemmissa vaihtoehdoissa on hyvät ja huonot puolensa. Monta muutakin riiuureissua Pardia teki ja katsoi mitä muilla olisi annettavanaan jäsenistöllemme.

Useiden selvitystöiden jälkeen Pardian oma työryhmä, teki vielä yhteenvedon mahdollista yhdistymistä varten ja esitteli sen hallitukselle, tässä vaiheessa oltiin jo pitkällä selvitystyössä aiesopimusta silmällä pitäen. Näin ollen, Pardian sekä Pro:n hallitukset olivat tahoillaan hyväksyneet tehdyn aiesopimuksen, 12.6.2018.

Tätä sopimusta, sekä selvitystyötä esiteltiin 12.6.2018 jäsenjärjestöjen hallituksille Pasilassa, MTJL:n hallitus oli myös kuulemassa tässä tilaisuudessa aiesopimuksesta. Näiden keskustelujen pohjalta, Pardian hallitus päätti jatkaa valmisteluja yhdistymisestä ja näin ollen Pardian osalta päätöksiä tullaan tekemään syksyn edustajakokouksessa.

Aiesopimuksella tarkoitetaan sopimusta, joka tähtää varsinaiseen sopimukseen. Aiesopimukseen kirjataan tärkeimmät asiat sovitusta/sovittavista asioista. Pardian ja Pro:n aiesopimuksessa on 14. kohtaa, joista selviää yhdistymisen projektisuunnitelma.

Tällä suunnitteilla olevalla ja tulevalla yhdistymisellä saavutetaan vahva ja iso liitto, sillä yhdistyessään yksityisellä, että julkisella sektorilla on 140 000 jäsentä, näin saamme ay-toimintaan lisää joukkovoimaa. Pelkkä joukkovoima ei riitä hoitamaan asioita, tarvitsemme vahvaa edunvalvontaa taaksemme, hoitaaksemme neuvottelut palvelusuhteen ehdoista ja palkankorotuksista, sillä neuvottelut käydään jatkossa liittotasolla ja paikallinen sopiminenkin lisääntyy voimakkaasti.

Pardian nimi muuttuu Pro:ksi, jos oma jäsenjärjestö tai jäsenyhdistys näin päättää. Muutos antaa jäsenistölle palveluita, joita nykyisessä järjestelmässä on karsittu jo minimiin. Toimiston osainen 140 hlö voimin, sekä oman asiamiehen Pentin tieto/taito hallinta on edelleen tarjolla, näin saadaan kaikki hyöty myös edunvalvonta- ja jäsenpalveluiden osalta käyttöömmme. Työpaikoilla toimii edelleen tutut luottamusmiehet ja muut henkilöstön edustajat

apunasi. Jäsenpalveluihin voit käydä tutustumassa Ammattiliitto Pro sivuilla, tarjonta on runsasta, sekä uusia rahanarvoisia etuja vapaa-aikaan.

Työryhmät jatkavat valmisteluja ja päämääränä on Pardiolaisten jäsenjärjestöjen/jäsenyhdistysten liittyminen Pro:n jäsenyhdistyksiksi syksyn aikana. Jäsenyys Prossa alkaisi 1. tammikuuta 2019. Jos näin omalta kohdaltamme tulemmme päättämään?

Nähtäväksi jää kuinka monta Pardiolaista liittoa siirtyy meille niin uuteen ammattiliitto Pro:hon ja kuinka moni näkee tulevaisuuden uudet kuviot selvänä mieleessään.

Saavuttaakseen jotakin uutta on vanhoista ajattelutavoista luovuttava ja on luotava uutta sen tilalle, ollaan rohkeita ja katsotaan eteenpäin.

-Pj Piri

PRO SEMINO RY:N ELOKUINEN VUOSIKOKOUS

Pidettiin Akaa Toijalassa 26.8.2018 päiväkokouksena,

kokousväestä suurin osa oli jo saapunut edellisenä päivänä paikalle, osallistuuksaan Paljujen Yö tapahtumaan Toijalan Satamassa.

Kokouksen avasi puheenjohtaja Katja Tanski, jonka jälkeen valittiin kokoukselle puheenjohtajaksi Marjatta Ylönen, sihteerinä toimi Piritta Hakala ja pöytäkirjantarkastajina Ulla Sipilä ja Kirsti Suhonen. Kokouksessa hyväksyttiin vuoden 2017 toimintakertomus, 2019 toimintasuunnitelma, sekä talousarvio vuodelle 2019, päätettiin myös tilin 2017 hyväksymisestä ja vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille.

Pro Semino ry:n puheenjohtajana 2019 jatkaa **Katja Tanski**. Johtokuntaan valittiin erovuoroisten tilalle **Aila Leino** ja **varalle Kirsti Suhonen**. Johtokunnassa jatkavat Sirkka-Liisa Koivula varalla Anna Sippola, Airi Hämäläinen varalla Ulla Sipilä ja luottamusmies Asko Sänkiniemi. Tiedottajana 2019 jatkaa Piritta Hakala, toiminnantarkastajina 2019 Petri Hakala varalla Tiina Hirola ja Petri Leppämäki varalla Marjatta Ylönen.

Luottamusmiehinä jatkavat Asko Sänkiniemi ja Piritta Hakala.

Välillä nautittiin maukas kokouslounas, että seuraavaa suurta aihetta jaksaisimme käsitellä.

Käsittelimme myös tulevaa pikkujoulukautta 2018 ja puntaroiittiin kahden vaihtoehdon välillä, kumpi vaihtoehdoista valittaisiin. Vahvempi oli pikkujoulut Lahdessa, tästä lähempänä tapahtumaa tietoa ja kutsu jäsenistölle.

Puheenjohtaja kiitti kokousväkeä vilkkaasta keskustelusta ja kehotti väen siirtymään kokous kahveelle, kokous päätettiin klo: 14.40

-Piri

Sihteerit lukevat toimintakertomusta ja Kirsti on tarkkana.

Triinu, puheenjohtaja Katja, sekä Lissu.

Tämä kokouksija osasi ottaa rennosti.

Petri, Asko ja Ulla tarkkoina myös.

Marjatan läksiäispäivä

Meirän mutsi, rakas, Jatta, Ylöskä, Marjatta... teki viimeisen työpäivän seminologin vehkeissä 30.6.2018

Aamu lähti hyvin käyntiin, mutsi nukkui pommiin ja oli niin pyörällä päästään kun privaattikuljettaja Tanja-Tuulia saapui noutamaan töihin. Myös tulostettu työlista aiheutti aluksi hieman hämmennystä, sillä työkavereillahan oli pikkasen tässä asiassa sormet pelissä.

Ei muuta kuin matkaan, ensimmäisenä tiloista oli Helinin tila ja siellähän oli koko tilanväki vastassa, mikä tällaisenä päivänä onkin niin yllättävää... todettiin ettei siemennyksiä ole, mutta kilistellä pitää ja pikkasen maistella tarjottavia, siemennysmuisteloita ja puheen porinaa joukolla, myös kilistelyä... Kuljettajan naputellessa jalkaansa oli ilmiselvää, että aikataulussa pitää pysyä ja niin hyvästeltiin talonväki ja jatkettiin matkaa.

Seuraavaksi, lähestymissoitto Saloselle. Hurauttaminen pihapiiriin ja kuinkas ollakkaan, täällä päästiin työntouhuun, sillä siemennettäviä löytyi työlistasta poiketen. Aherruksen jälkeen nautittiin talon tarjoamista antimista (jokseenkin runsaanpuoleiset) ja kerittiin sitä täälläkin rupattelemaan kunnolla menneistä, sekä tulevista, olisikohan eläkepäivät ollut päivän polttava puheenaihe? Ken tietää... Kilistelyt hyvästä yhteistyöstä ja työpäivä jatkukoon...

Tällä välillä kuljettaja infosi työkavereille aikataulusta ja tapahtumista, jotta yllätystä järkkäävät työkaverit Pitkäjärven nuorisoseurantalolla olisivat ajanhermolla työparin liikkeistä. Kuvatkin maustoiivat kiivasta viestittelyä...

Ja työpäivä jatkui, ihmetystä tietysti herätti se, ettei töihin konkreettisesti oltu vielä päästy kiinni kunnolla...

Lähestymissoitto Kuusistolle ja nyt päästiin isolla porukalla päivittelemään päivän agenda, mikä sai jälleen kielenkannat ja nauruhermot täräjään ja tätähän päivän piti sisältääkin. Nooh, sitä sitten kuitenkin pikkasen kilisteltiin ja kappas muisteltiin olleita, sekä sitä tulevaakin. Että, aikataulussa pysytään on oltava jouheva ja tämä oli kuljettajan homma. Sekös tässä vaiheessa päivää rupesi tuottamaan ongelmia, sillä rupattelu tilallisten kanssa on niin mukavata.

Kuljettaja sai kuin saikin kuljetettavansa autoon ja matka jatkui. Listalla vielä yksi tila ja päivänpituus kuitenkin jotakuinkin 20.00. Mikäs virhe tässä nyt on?? Totuuttahan meidän päivän - sanoisinko sankari, ei tiennytkään...

Viimeinen tila oli Heikkilä ja nyt viimeiset siemennykset, sekä tiineystarkastukset. Niitä tehtiin nautiskellen ja emännän kanssa höpötellen, tuttujakin jo monien vuosien takaa, niin asioita piisasi laidasta laitaan. Siemennyksestä on kulunut sen verran jo aikaa, että siemennyksen tulos on todettu +. Viimeisten töiden päälle emäntä tarjosi lasilliset kuohuvaa ja sitä päästiin nauttimaan puutarhan puolelle.

Niin, näin päivä sujui kentällä ja hauskaa siellä tuntui olevan. Nyt oli ruoka lämpiämässä Pitkäjärven nuorisoseurantalolla Lehtolassa ja laitettu pöytä-koreaksi, sillä kourallinen työkavereita odotteli tätä parivaljakkoa saapuvaksi. Punainen auto kaarsikin pienen odottelun jälkeen pihaan ja olimme valmiina kuohuvien kanssa vastaanottamassa Marjattaa. Ei meinannut moinen nousta autosta, sillä aiheutimme kuulemma jonkunsortin porukohtauksen =) Mikä lie?

Kilistelimme auringon paisteessa ja toivotimme Marjatalle hyvää tulevaa eläkeaikaa, sillä silloinhan ne kiireet alkavat ja tiedä mistä itsensä löytää.

Söimme itsemme ähkyyn, Nina oli valmistanut meille niin maittavan ruoan, kaikilla tykötarpeilla ja juomilla. Vatsojen ollessa pullollaan, siirryimme saunottelemaan, sillä haiseva kollegamme piti saada puhtaaksi, että tietää miltä jatkossa kuuluu tuoksua... eläkeläisenä.

Vilvoittelua ja saunomista, juttuahan riitti päivätapahtumista mitä missäkin tapahtui ja kuinka eläkeläistämme lahjottiin, lahjukset täyttivät koko auton. Tietysti kerroimme, että olimme ajanhermolla päivätapahtumista ja sekös Marjattaa huvitti.

Kahvit kaakun kera kruunasi meidän yhteisen päivän ja tietysti Marjatalle viimeisen työpäivän. Näin jatkoimme vielä porinoita yhdessä nauraen ja taidettiin siinä silmäkulmiakin pyyhkiä.

Toivotamme mutsille, rakkaalle, Jatalle, Ylöskälle, Marjatalle mahtavia ja kiireisiä eläkepäiviä, kiitos yhteisistä työpäivistä ja yhdessä olosta, älä unohda meitä, olet meille rakas!!

-Piri

AURINKOENERGIAA

Tänä kesänä sitä on tullut, tuskinpa kukaan voisi enempää toivoa. Asiantuntijat suosittelevat kyllä ottamaan purkista ympäri vuoden, mutta minulta ainakin jäi. Tartuntapintaa oli sitäkin harvinaisen paljon, mitäkun mahtaa olla useampi vuosi siitä milloin viimeksi olisi tarennut pyöriä shortsit ja hihatton paita päällä.

Aurinkoenergiaa tuli kesällä ihan mukavasti myös katolta. Marraskuussa 2017 asennettiin aurinkovoimala eteläpuoleiselle lappeelle. Tämmöiselle hätäselle ihmiselle tuo ajankohta kyllä oli kaikkea muuta kuin hyvä, päivä ei paistanut tuohon aikaan enää ollenkaan ja sitten tulikin puolenmetriä lunta mikä peitti paneelit maaliskuun lopulle asti. Tikkailta ei ylettänyt putsamaan kun alareunaa, ja siksi jyrkkä katto että ei sinne uskaltanut mennä koukkimaan.

Pitkän harkinnan ja useamman tarjouskierroksen jälkeen tosiaan hankittiin oma aurinkovoimala, teholtaan 4kw. Mitoitus on tehty oman keskivertaisen vuorokausikulutuksen mukaan, koska nykytekniikka ei vielä pysty toteuttamaan sähkön varaamista ja käytön hyödyntämistä silloin kun paneelit eivät tuota. Mitoitus onnistui aika lailla nappiin, aamupäivästä pitkälle iltapäivään voimala tuotti jotakuinkin sen, mitä kulutus oli. Paneelit on suunnattu etelään, ja yhden kesän kokemuksella alkoi tehdä mieli jo laajentaa tuotantoa. Länteen päin oleva navetan katto olisi ideaalinen paikka muutamalle paneelille, näin saisi hyödynnettyä myös ilta-auringon aikaa. No, ehkä joskus.

Tehokkain hyöty itse tuotetusta sähköstä ehkä olisi mahdollista

saada, mikäli huushollissa olisi iso lämminvesivaraaja, joko käyttövedelle tai vesikiertoiselle lämmitykselle. Paneeleista voidaan ohjata ylimenevä sähkö ”pakkosyötöllä” tällaiseen ja näin saadaan jotain varastoitua. Tämä tietenkin vaatii joitakin vippaskonsteja, mutta täysin toteutettavissa oleva homma. Meillä systeemi on peruskamaa, paneelien tuottama sähkö tulee invertterin kautta sähköverkkoon. Kaikki järjestelmän työntämä sähkö menee omiin laitteisiin ja jos sitä tulee enemmän kuin itse käytämme, loppu menee valtakunnan verkkoon. Oma sähköyhtiö maksaa siitä, tosin hankkeeksi tästä ei ole. Sen verran kuitenkin, ettei hukkaan mene. Heinäkuun sähkölaskussa kävi niin, että itse tuottamamme ylijäämä kerrytti sen verran, että se riitti kuittaamaan rahallisesti valtakunnanverkosta ostamamme osuuden. Itse asiassa jopa niin päin, että sähköyhtiö oli meille vähän aikaa pystyssä!

Itse tuotettu sähkö pienentää samassa suhteessa myös siirtomaksun määrää. Ne kilovatit mitkä tulevat katolta, niistä ei siis makseta sähkön osuutta eikä siirtoa. Valtakunnan verkkoon menevästä sähköstä ei kuitenkaan makseta tuottajalle kuin sähkön osuus. Ei siirtomaksua. Tuon kyseisen heinäkuun osalta siirtomaksua kertyi maksettavaksi kuitenkin muutama kymppi, perusmaksuineen. Siltä osalta kun sähköä kului silloin, kun se tuli yhtiöltä meillepäin.

Aurinkosähkön tehokas hyödyntäminen vaatii itseltä hieman aktiivisuutta. Invertterin näytöltä näkee reaaliajassa paneelien tuottaman tehon. Joissain malleissa on wlan yhteys, jolloin näyttöikkunan saa näppärästi vaikka kännykän näytölle. Meidän laite vaatii pistorasiaan laitettavan verkon

laajentimen, jonka kautta sama homma onnistuu. Tehoa seuraamalla pystyy rytmittämään omaa kulutustaan aika paljon, siltä osin kuin käyttö sähköä menee. Jokaisessa huushollissa on tietty peruskulutus mikä menee aina vaikka väki olisi Bahamalla, tämän näkee oman verkkoyhtiön sivuilta. Tuntikohtaisen kulutuksen seurannan edellytys on etäluettava sähkömittari, mutta suuressa osassa maata nämä lienee jo käytössä. Peruskulutuksen päälle tulee sitten kaikki muu käyttö. Isoimmat piikit peruskodissa on varmasti uunin ja hellan käyttö, pyykin ja astioiden pesu sekä sähkökiukaan lämmitys. Näitä toimintoja jos viitsii rytmittää vähänkään paneelien tuoton suhteessa, itse tuotetun sähkön hyöty kasvaa merkittävästi.

Ennen kytättiin kelloa iltamyöhään ja odotettiin halpaa yö sähköä. Sen aikana sitten pyöri pyykkikoneet, astianpesukoneet ja muut vimpaimet. Aurinkosähkön käyttäjillä tämä on päin vastoin.

Seuraavalla sivulla pari kaaviokuvaa suoraan meidän järjestelmän tiedoista.

Samanlaiset tilastot ja taulukot saa tarkimmillaan vuorokausittain, tunneittain eriteltyinä.

Aurinkopaneelit tuottavat myös vaikka aurinko ei suoranaisesti paista pilvettömältä taivaalta.

Järjestelmän asennus sujui päivässä. Toimitus otettiin ns. avaimet käteen pakettina, eli kaiken työn teki asennusfirma ja seuraavana päivänä kävi heidän sähkömies kytkemässä laitteen. He myös hoitivat ilmoitukset ja luvat verkkoyhtiölle, nämä pitää ehdottomasti olla kunnossa ennen laitteiston kytkemistä

käyttöön. Invertteri on jotakuinkin kumisaapaslaatikon kokoinen laite, meillä se asennettiin vaatehuoneeseen missä myös sähkökeskus sijaitsee. Pientä surinaa siitä ajoittain kuuluu, ja aurinkoisella kelillä vähän tuuletin hurisee. Ulkoseinään tuli näkyvälle paikalle kytkin mistä laitteiston saa kokonaan kytkettyä pois verkosta, tämä ihan turvallisuus syistä. Valtakunnan verkon korjaajat ja huoltajat saavat laitteiston pois toiminnasta toimenpiteiden ajaksi. Paneelit myös kytkeytyvät pois päältä sähkökatkon aikana, sekun turvallisuus kysymys.

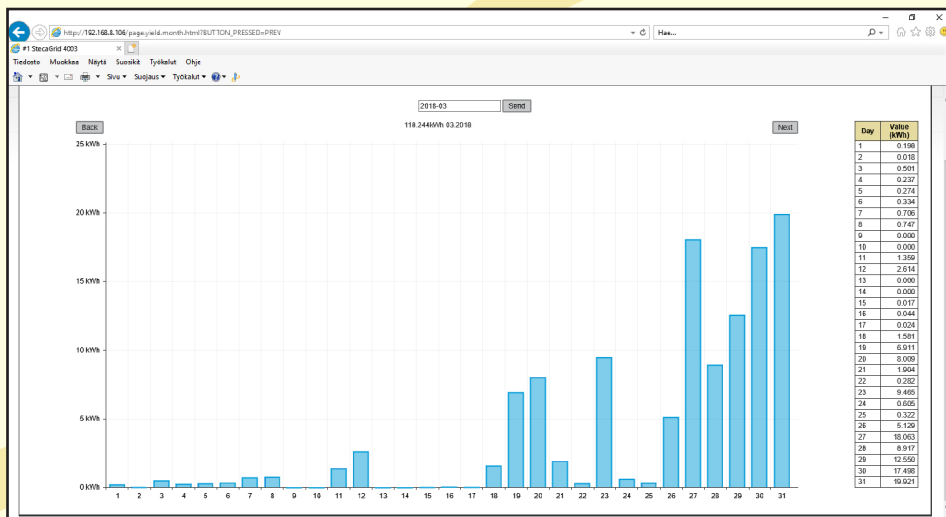
Se, onko tällainen hankinta loppupeleissä kannattava, näkyy muutaman vuoden kuluttua. Sähkön hinnat eivät ainakaan näytä laskevan, ja siirtomaksut hipovat jo pilviä. Sinänsä erikoinen tuote, että rahti maksaa vähintäänkin kolminkertaisen määrän itse tuotteeseen verrattuna. Asennustyöstä saa kotitalousvähennystä verohallinnon määräysten mukaisesti. Maatilojen on ainakin tämän vuoden aikana ollut mahdollista saada investointiavustusta näihin järjestelmiin, tosin voimalan kokoluokka on niissä sitten paljon suurempi, ja investointikustannukset tietenkin myös. Näin tavallisen ihmisen näkökulmasta ajatellen, jos ei tästä pitkässäkään juoksussa rahallista hyötyä ole, on aurinkovoimalla tuotettu sähkö ainakin ekologista.

Jos innostuit asiasta, nyt on pitkä pimeä talvi edessä ja hyvä aika pyytää tarjouksia eri toimittajilta. Vaihtoehtoja on pilvin pimein. Hintahaitarikin on aika laaja, vaikka laitteistoissa ei suuren suuria eroja ole. Kannattaa kilpailuttaa, ja ennenkaikkea kysellä ja vertailla.

Aurinkoisia syyspäiviä toivotellen,

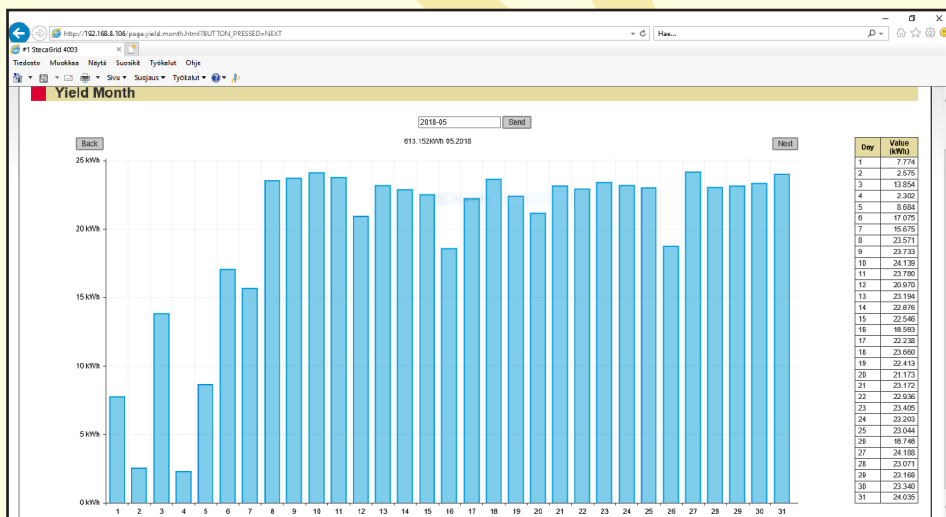
Katja Tommila, Häkkinen suurimman sähköntuottajan toinen osakas :)

ps. Seuraavaksi katolta todellakin odotetaan vettä. Vapun jälkeen on satanut nippa nappa 60milliä, ja vesikaivo on pölykuiva.

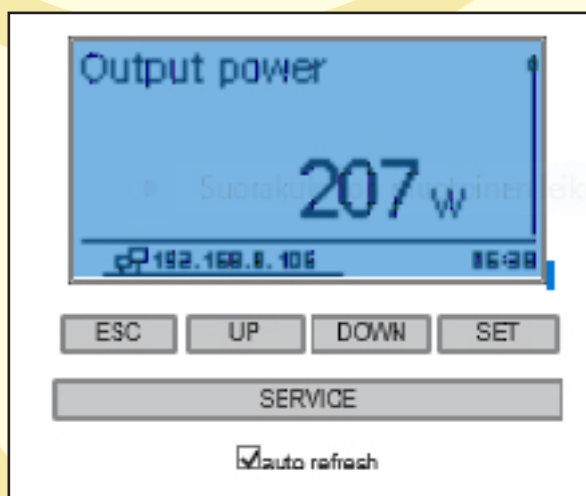

Tässä kuvassa näkyy maaliskuun 2018 tuotto katolta. Kuten kuvasta näkyy, 27.3. on lähtenyt lumet katolta.

Tässä kuvassa taas toukokuun tilanne päivittäin.

Tässä kuvassa juuri tämän kirjoittamishetken tilanne. Taivas on paksussa pilvessä, mutta ei edelleenkaan sada. Kello on 9.39, syystä tai toisesta invertterin kello menee kolme tuntia taaksepäin kun se kytketään langattomaan verkkoon. Sähköä siis tulee ihan valon voimalla. Siitäköhän on tullut sana valovirta...

Helka Mannila

Lehden toimituskunta pyysi kirjoitusta työvuosistani ja keinosiemennysalan muutoksista työssäoloikani enemmän aseman näkökulmasta.

Oheisena viimeiset parikymmentä vuotta muisteluksia.

Fuusioiden aikaan

Itäjalostus ja Jalostuspalvelu tekivät kombinaatiofuusion 1.1.2001. Seppo Lintukankaasta tuli toimitusjohtaja. Tästä alkoivat fuusiot. Samana vuonna tuli mukaan Polarjalostus, johtajaksi saimme varatoimitusjohtaja Valvatti Remes-Siikin. 2001 siirryttiin myös odotusaikajärjestelmään, jossa sonnit pidetään elossa odottamassa jälkeläisarvosteltua.

Fuusioiden myötä työtehtäviini tuli eri osuuskunnista nautatoimilupalaiset, uusille sopimukset ja vanhoille joka viiden vuoden jälkeen sopimusten uusiminen ministeriön kautta. Nythän he eivät tarvitse uusia enää sopimuksia, toimilupa jatkuu niin kauan kuin itse haluavat. Vedimme myös Etelä-Savon lypsykarjatiloilille kaksi Paras lehmä-hanketta kolmen vuoden aikana. Siinä pääsi tutustumaan hankemaaailmaan toden teolla. Osaltani laboratoriotyöskentely vähentyi ja siirryin enenevässä määrin toimistopöydän ääreen.

Sonnihovi

Valiosonneille rakennettiin 24-paikkainen Sonnihovi v. 2004, hulppeat vihkiäiset pidettiin tammikuussa 2005. Kokosimme Sonnihovista historiikin alkaen vuodesta 1540, jolloin Hovilahden Meijerhovin tiluksia alettiin viljellä. Sonnihovin kuuluisimpia asukkeja oli legendaarinen siementytkki huippuvalio Purolan Orkko, Vieremällä

syntynyt sonni, joka rojautti mahtavia siemenannoksia. Orkosta liikkui vitsejä, kuten: Orkko ja nuorsonni tapasivat laiturilla. Nuorsonni äkkäsi lähellä olevan lehmälauman ja ehdottaa tohkeissaan: "Hypätään äkkiä aidan yli ja astutaan lehmä." Orkko vastaa siihen: "Ei, vaan kävellään sinne rauhallisesti ja astutaan ne kaikki". Olisihan Orkko siihen kyennyt, koska hänen päivän saaliinsa saattoi olla yli 2500 olkea.

Orkon satatonnariutta juhlittiin joulukuulla 2008, silloin Orkolla oli tehty 100 000 siemennystä Suomessa.

Elokuulla 2007 matkasi Sonnihovista kaksi ensimmäistä suomalaissonnia Tanskaan tuottamaan sukupuolilajiteltua siementä, kaverukset olivat ay-sonni Ruokoniemen Orava ja hol-sonni Mäntylän Rakuuna.

Sisämaan Jalostus fuusioitui Jalostuspalveluun vuoden 2008 alusta. Nimeksi tuli Faba Palvelu ja toimitusjohtajaksi Seppo Lintukangas. Naudansiemenen tuotanto ja jakelu keskitettiin kokonaan Hovilahteen. Hollolaan jäivät odotusajan sonnit. Seuraavana vuonna sulautui Pohjanmaan Jalostuskeskus Fabapalveluun. Viimeisenä fuusioitui Keski-Pohjanmaa.

VikingGenetics Finland

Keväällä 2009 alkoi tihkua tietoa Faba Palvelun ja Jalostuksen liittymisaikeista tanskalais-ruotsalaiseen VikingGeneticsiin.

Meitä suomalaisia työntekijöitä oli asemilla silloin yhteensä 42, Muhoksen kasvatusasemalla 7, Pieksämäellä 19, Hollolassa 10 ja jalostuksen ja markkinoinnin ihmisiä 6. Kävimme tutustumassa VikingGeneticsin pääpaikkaan Tanskan Assentoftiin elo-syyskuun vaihteessa 2011 VGear Upin merkeissä. YT-neuvottelut olivat alkaneet elokuussa 2011, joten enteitä tulevasta oli jo nähtävillä.

Tien avaajana

Genomiaikakin saavutti pian Suomen ja Himasen Auli kysyi, kuka haluaisi alkaa vastaamaan genomien lähetyksestä Suomen päässä. Minua kiinnosti, joten täytyi alkaa suunnittelemaan millaisilla välineillä aletaan toimia. Katseltiin eläinlääkäri Erjan kanssa millaisiin putkiin otetaan veret ja millaisilla laatikoilla aletaan kerätä näytteitä. Mikäänhän ei itsekseen ala luontua. Saatiin sekin asia rullaamaan. Kaikista jo edesmenneistä sonneista lähetettiin siemennäytteet Tanskaan lähinnä olkinäytteinä ja elossa olevista verinäytteet. Kentälle kouluttivat jalostusasiatuntijat ottamaan verinäytteet. Kummasti sitä vajavaisella kielitaidolla pärjäsi Tanskaankin päin, koska sinnehän kaikki näytteet postitettiin lähes joka viikko ja ohjeet tuli.

2011 kesällä meille tosiaan kerrottiin VikingGeneticsin hallituksen päättäneen, että management on saanut tehtäväkseen analysoida sonniasemien ja laboratorioden tarvetta Suomessa, Ruotsissa

ja Tanskassa. Genomivalinta on alkanut purra toden teolla, asemien eläinmäärät olivat huomattavasti pienentyneet. YT-neuvottelut käynnistettiin. Sonniasemista Hollola vei meistä voiton, sinne oli hieman aiemmin siirretty kasvatuserätoiminnot Muhokselta ja henkilökunta sanotti irti. Meidät kaikki seitsemäntoista Pyhityn VG:n työntekijää sanottiin irti maaliskuussa 2012 tuotannollisesta/ taloudellisesta syystä. Työt loppuivat 31.12.2012. Kyseltiin halukkuutta muuttaa Hollolaan, kävimme myös tutustumassa paikkoihin. Kaksi meistä lähti sinne ja muutama kävi aluksi rahtitöissä. Syyskuussa 2012 tyhjenty lopullisesti Pieksämäen sonniasema. Ei kuulunut enää Sonnihovin nurkilla sonnipoikien matalaa bluesia. Buu-uu. Rakennukset huokailivat tyhjyyttään. Korkeintaan tuuli nurkissa ujelsi.

Siivosimme ja puunasimme navetat, laboratorion ja varastot. Hovilahden kiinteistö peltoineen pantiin myyntiin. Minut valtuutettiin ikään kuin kiinteistönhoitajaksi, tai paremminkin valvojaksi. Kiinteistön esittely mahdollisille ostajille kuului myös toimenkuvaan, ja aika paljonhan kiinnostuneita kävikin. Hoidin edelleen nautatoimilupalaisten asioita, jotka siirrettiin v. 2012 lopulla Faballe Marjut Kankaan hoitoon Tuomikylään. Genominäyteloggistikkaa myös alettiin pikku hiljaa siirtää Faban hoitoon Hollolaan. Kävin Hollolassa kiireapuna muutaman päivän kuukaudesta useampana vuonna.

Viimeisimpänä minulle tarjottiin tuorealkiologiikan hoitoa alkuvuodesta 2015, koska Hovilahti ei ollut vielääkään mennyt kaupaksi. Tuorealkiologiikan käynnistämässä oli myös aika urakka, kun kaikki aloitettiin alusta. Täytyi suunnitella, millä kyydillä ja millaisilla lähetyslaatikoilla tuorealkiot saadaan käyttökelpoisina vuorokauden sisällä ympäri maata sijainneisiin vastaanottajiin. Perustimme tuorealkioverkoston kentän jalostusasantuntijoiden ja alkionsiirtoseminologien kanssa. Tuorealkioitakin alkoi tulla ja kauppa käynnistyi ihan mukavasti. Ehdin tehdä etättyötä VikingGeneticsille

lopulta irtisanomisesta syyskuun loppuun 2017. Työsopimuksia tehtiin välillä puoleksi vuodeksi ja lopulta vuodeksi. Kiinteistöjen hoito oli välillä aika raskasta, eikä automaattihälytyksiltä välttytty, oli lähdeävä vaikka klo 2 yöllä, kun aluehälytyskeskus soitti, että asemalla joku silmukka hälyttää.

Hovilahti sai uudet isännät

Onneksi keväällä 2017 kaksi rohkeaa maanviljelijä-yrittäjää osti vihdoin Hovilahden kiinteistöt ja viljelykset, he kasvattavat lihakarjaa ja ovat palkanneet jo kaksi entistä työntekijäämme töihin, joten kaikessa rauhassa sai meikäläisenkin jäädä eläkepäiville. Vaikken mikään kova uskovainen olekaan, ajattelin että Luoja armahti minut ja usutti nuo kaksi nuorta isäntää ostamaan ”poikkeen” arvokkaan Hovilahden tilan, jossa oli viljelystä ja karjanhoitoa pidetty jo 1500-luvulta alkaen. Hovilahden navetat ovat nyt täyttyneet pikku hiljaa, kaksi navettaa on jo täynnä liharotuisia sonneja ja -hiehoja. Ensi vuoden alussa karjamäärä ylittää 700:n viimeisimpien tietojen mukaan. Hollolassakin ovat käyneet viime syksynä YT-neuvottelut ja porukkaa on taas saanut lähteä.

Kun on työskennellyt sekä kentällä että asemalla, ymmärtää kummankin puolen työkavereita. Meitä olikin useampi Pieksämäen laboratoriossa, joilla oli työvuosia sekä seminologina että laboratoriotyöntekijänä. Kummastakaan ei ollut liian ruusuista kuvaa. Ymmärsimme toisiamme jo puolesta sanasta. Samoin kun kerran saa irtisanomislapun käteensä alkaa ymmärtää entistä paremmin vakituisen työpaikan merkityksen. Olin myös KSYH:n sekä nyttemmin JAHE:n hallituksessa, viime vuodet Jahella sihteerinä ja tiedottajana ja lopulta myös rahastonhoitajana, joka taitaa jatkua edelleen.

-Helka Mannila

HÄMEENLINNAN KESÄPÄIVÄ

Korkealle, vielä korkeammalle... Kenelläkö korkeanpaikankammo?

Vietimme Hämeenlinnassa Ahvenistolla kesäpäiviä 30.7.2018 ja hellelukumat tarjosi meille hyvin kuuman päivän.

Paikalla oli 19 uskaliaasta osallistujaa, sillä monelle paljastui vasta paikanpäällä, mikä tulee olemaan meidän fyysinen suoritusemme, tänä vuonna.

Ennen varsinaista rutistusta nautimme aloituskahvit kera suolaisen /makean ja samalla tutustuimme turvallisuusohjeisiin, sekä oletimme olevamme hyvissä ruumiin ja sielunvoimissa, allekirjoit-taksemme paperit.

Kello löi kolme ja meidät kutsuttiin kuuntelemaan ohjeita. Kypärä päähän, hihnat tiukalle, ei saa hölskyä. Tästä valjaat mukaan ja metalliosat ei saa koskea maata, tuolla näette seuraavan pisteen, näemme siellä... Huh huh... Mitä tästä tuleekaan??

Tässä vaiheessa porukastamme kaksi erkaantui uimaan, käsivaivojen vuoksi ja toiset meistä jatkoi matkaa...

Seuraavaksi puette valjaat päälle, näin... ja kuunnelkaa tarkkaan, mitä ohjeita annan. Joo joo...

Sitten siirrymmekin harjoitusradalle missä näen, että kaikki ovat ymmärtäneet ohjeet ja työskentely radalla täyttää turvallisuusohjeet. Ratoja on 6 ja värit kertovat niiden vaikeusasteen. Jaha jaha...

Nyt kaikilla oli selvää mitä tuleman pitää, olimme siis saapuneet Flowpark puistoon ja kaikki korkeanpaikan kammoiset sai tässä vaiheessa, iisoja perhosia vatsaansa.

Kaikki suoritti loistavasti harjoitusradan ja tämän jälkeen puisto oli vapaassa käytössämme, osa aloitti suorittami-

sen, radat numero järjestyksessä ja toiset haki heti haasteita itselleen vaikeammista osuuksista. Niin kuin alussa mainitsin, hellepäivä antoi meille lisähaastetta, sillä nesteen kulutus oli todella runsasta, sitä tuuppasi ihosta pihalle ja vettä kulauteltiin suusta sisäänpäin, monia litroja.

Radoilta kuului hikkaisuja, avunpyyntöjä, apua sanoja, kaverin tsemppausta ja toteamuksia, ettei koskaan olisi uskonut tekevänsä tällaista. Tässä vaiheessa, oltiin ylitetty itsemme moninkertaisesti ja vielä oli mahdollisuus yllyttää kaveria lähtemään hurjemmalle radalle kanssaan tai ottaa jokin radoista uudelleen. Oltiinhan siihen jo kerran tutustuttu ja vimmallalla menty se läpi.

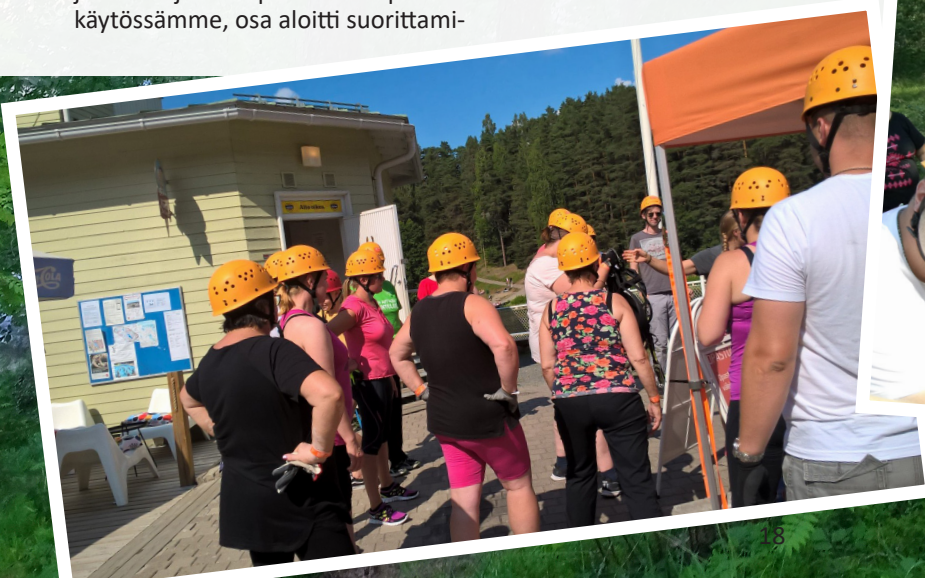
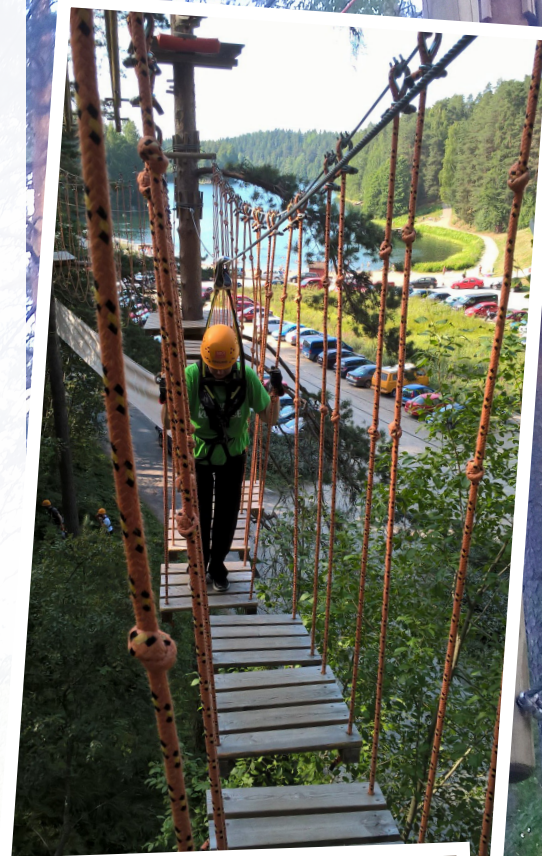
Taisimme temuta korkeuksissa kolmatta tuntia ja kaiken antaneena, todellakin mehut lähti! Joten olimme ansainneet maittavan päivällisen. Tästä nauttiin vatsat täyteen ja puheensorinassa kuullen kuinka kerrattiin eri ratojen suorituksia, kuka pääsi mihinkin, ketä piti pikkasen auttaa, kuinka korkealla oltiinkaan, millaisia mustelmia oli tullut, miten oli kuuma ja kuinka kaikki ylitti itsensä, mahtavaa...

Ennen lähtöä lahjoimme vielä Marjatan eläkkeelle siirtymisen johdosta, olimme työporukalla keränneet sukanvarteen matkakassaa, jotta eläkeläinen voi toteuttaa suunnitelmiaan. Hyviä eläkepäiviä meiltä kaikilta, Marjatalle.

Kiitos myös kaikille mukana olleille mahtavasta päivästä ja taidetaan ottaa joskus uusiksi, itsensä ylittäminen oli niin mahtavaa!!

Kiitos!

-Piri

Tiedosta

Minulla oli ilo päästä kuulemaan Esko Valtaojan luentoa ”Tiedon avulla parempaan tulevaisuuteen”. Mikäli joku on nyt elänyt niin kiven alla, ettei tuon herran nimi sano mitään, niin Valtaojahan on siis avaruustähtitieteen professori Turun Yliopistossa, päätutkimusalanäänä kvasaarit (mikä sekin on älyttömän mielenkiintoinen aihe, mutta siitä ehkä toisella kertaa..), Tuorlan observatorion entinen johtaja ja myös Tieto-Finlandialla palkittu kirjailija.

Esko Valtaoja puhui täyteen ahdetulle salille tiedosta. Ja hyvin valtaojamaiseen tapansa hän heti aluksi totesi, että ei halua tuputtaa omaa tietoaan meille valmiiksi pureskeltuna, vaan haluaa ainoastaan saada meidät ajattelemaan. No, se tosiaan onnistui. Hän myös kehotti meitä levittämään oikeaa tietoa aina kun siihen on mahdollisuus, sillä näkee sen meidän jokaisen velvollisuutena. No, minä yritän täyttää velvollisuuteni nyt ja tässä.

Nykyään meille tuputetaan joka lööpistä ”tietoa” siitä, kuinka maailma on menossa koko ajan huonompaan suuntaan, uusia maailmanlopun ennustuksia tulee jatkuvasti, sotia ja nälänhätää on joka puolella. Kuljemme mustat lasit silmillä ja muistelemme kaiholla niitä ”vanhoja hyviä aikoja” jolloin kaikki oli paremmin. Kuitenkin, kun asiaa tarkastellaan tutkitun tiedon, faktojen ja tilastojen pohjalta, ihmiskunnalla ei ole koskaan mennyt näin hyvin. Viimeisten sadan vuoden aikana luonnonkatastrofien seurauksena kuolleiden ihmisten määrä on puolittunut, viimeisten 20 vuoden aikana äärimmäisessä köyhyydessä elävien ihmisten määrä on lähes puolittunut, ja maailman väestön keskimääräinen eliniän ennuste on noussut 70 vuoteen. Ongelma vain on, ettei kukaan tunnu tietävän että meillä menee näin hyvin. Tämä käy ilmi myös tutkija Hans Roslingin Gapminder-projektista, jossa vertailtiin ihmisten ja simpanssien ymmärrystä maailman tilasta. 12 000 ihmistä 14:stä eri maasta vastasi monivalintakysymyksiin ja tulos oli suhteellisen masentava: 80 % vastanneista ihmisistä on simpansseja huonommin perillä maailman nykytilasta. Simpanssi kun saa väkisin muutamien monivalinta-kysymyksen oikein ihan vaan tuurilla, kun taas suurta maailmantuskaa poteva ihminen ei yllä edes simpanssin tasolle katsoessaan maailmaa niiden mustien lasien läpi ja odottaessaan vaan sitä seuraavaa maailmanloppua.

Tieto on ihmiskunnan tärkein voimavara, ja ihmiskunnan tämän hetken suurimmat ongelmat ovat ratkaistavissa vain paremman tiedon ja paremman teknologian avulla. Suuret keksinnöt ovat usein kummunneet juuri tiedosta ja tiedonjanoista; halusta ottaa selvää ja ymmärtää paremmin meitä ympäröivää maailmaa. Tasapuolisuuden nimissä mainittakoon, että monet suuret keksinnöt ovat kummunneet myös laiskuudesta, siitä ajatuksesta että on pakko olla helpompikin tapa. Ihmiskunnalla on käytettävissään käsittämätön määrä tietoa. Tänä älykännyköiden aikana jokaisella meistä on mahdollisuus päästä käsiksi lähes kaikkeen olemassa olevaan tietoon lähes välittömästi. Se välillä kismittää joitain isoja herroja.

Valtaapitävät ovat kautta aikojen yrittäneet pimittää tietoa. Rakentaneet muureja suojataksaan itseään ja omaa väkeään ”pahalta ulkomaailmalta” ja liialta tiedolta. Eihän se nyt käy että joku onneton työläisporukka pääsee käsiksi kaikkeen tietoon. Syytä olisi ehkä heilläkin pohtia, millaista joukkoa he lopulta haluavat johtaa: ne mustat lasit silmillä kulkevia, pessimistisiä lampaita, vai tiedonjanoisia, uutta tietoa hyvin omaksuvia, niin sanottuja ”rohkeita edelläkävijöitä”? Muurien rakentamisesta kun usein seuraa vain se, että muu maailma menee menojaan, ja lopulta unohtaa että siellä muurien sisäpuolellakin on joku porukka.

Tieto ei ole koskaan pahasta. On AINA parempi tietää kuin arvailla. Tiedon pimittämisestä ei ole koskaan seurannut mitään hyvää, eikä tule koskaan seuraamaan. Tiedon täytyy olla saatavilla, ja pysyä saatavilla. On jokaisen oma asia, mitä sillä tiedolla tekee, mutta se muurien rakentaminen kostaatuu hyvin äkkiä. Kuten Valtaoja luennon lopuksi muistutti: ”Muurien sijaan meidän täytyy rakentaa siltoja.”

-Niinistö

MAATALOUSTOIMIHENKILÖJÄRJESTÖJEN LIITTO RY JÄSENYHDISTYKSET

ETELÄ-POHJANMAAN SEMINOLOGIT

e-p.seminologit@netikka.fi

Puheenjohtaja Timo Luoma-Nirva

Norintie 220, 64760 PELTOLA
p.045 236 7233 timoln@live.fi

Sihteeri/tiedottaja Reeta Viitala

Kalliosalontie 60, 60800 ILMAJOKI
p.050 5919761 r.viitala@hotmail.com

Rahastonhoitaja Eveliina Latva-Hoiska

Hoiskantie 29, 61300 KURIKKA
p.045 855 3868
eveliina.latva.hoiska@gmail.com

Luottamusmies Timo Rintamäki

Länsikyläntie 973, 62100 LAPUA
p.0500178251 trintamaki@gmail.com

ITÄ-SUOMEN SEMINOLOGIT

Puheenjohtaja, Lm.

Marjukka Villi-Kauppinen

Karankamäentie 1664, 74200 VIEREMÄ
p.050 3063170
marjukka.villi70@gmail.com

Sihteeri/tiedottaja Katja Tommila

Häkkiläntie 330, 43170 HÄKKILÄ
p.040 4128733
tommila.katja@gmail.com

Luottamusmies Tapio Tommila

Häkkiläntie 330, 43170 HÄKKILÄ
p.041 447 0888
tommila.tapio@gmail.com

Rahastoh. Johanna Koponen

Karjalankatu 42 as.8, 74120 IISALMI
p.0445085160 jonnak73@gmail.com

JALOSTUSOSUUSKUNTIEN

HENKILÖKUNTA

Puheenjohtaja, Lm. Tuula Gargano

Suonenjoentie 610, 76100 PIEKSÄMÄKI
p.044 0130262
tuula.gargano@elisanet.fi

Sihteeri/tiedottaja Katri Kajostila

Korpikyläntie 97 as. 8, 15880 HOLLOLA
p.0445254229
katri_uusitalo@hotmail.com

Rahastonhoitaja Helka Mannila

Reunakatu 3 A1, 76100 PIEKSÄMÄKI
p.050 431 4100
helka.mannila@hotmail.com

Lm. Ilmajoki Minna Kumpu-Huhtala

Riskuntie 17, 61120 LOUKO

Lm. Finnpig Evelina Aromäki

Hiuluntie 6, 38210 SASTAMALA
p. 040 7342569
evelina.aromaki@hotmail.com

PRO SEMINO

Puheenjohtaja Katja Tanski

Oikotie 44, 31900 PUNKALAUDUN
p. 050 321 2802 katja@tanski.fi

Luottamusmies Asko Sänkiniemi

Pajusentie 1, 51720 RAHULA
p.0500 294 394
asko.sankiniemi@surffi.fi

Sihteeri/tiedottaja, Lm. Piritta Hakala

Kirkkokankaantie 3 C11, 37800 AKAA
p.040 567 9359 pirtu.ha@hotmail.com

Rahastonhoitaja Aila Leino

Kurssitie 6 A 8, 52700 MÄNTYHARJU
p.040 776 8473
aila.h.leino@gmail.com

KESKI-POHJANMAAN SEMINOLOGIT

Puheenjohtaja Ulla Mäkitalo

Hillutie 6, 85100 KALAJOKI
p.040 5311476
ulla.makitalo@kotinet.com

Sihteeri/tiedottaja Ulla Ala-Korpi

Hautakoskentie 90, 69550 KANALA
p.040 772 6929
ulla.ala-korpi@kase.fi

Luottamusmies Anna-Maarit Heikkinen

Junganjärventie 6, 44880 MUURASJÄRVI
p. 050 4381 250
annamaarit.heikkinen@gmail.com

POHJOIS-SUOMEN SEMINOLOGIT

Puheenjohtaja Salli Sarajarvi

Vuotungintie 280, 93999 KUUSAMO
p.0405695215
salli.sarajarvi@gmail.com

Varap. Kari Törmänen

Sarakyläntie 1069, 93220 LIVO
p.0407029486
monimaakari@gmail.com

Lm. Sihteeri/rahastonhoitaja

Minttu Pietikäinen

Teeritie 7 C 7, 91900 LIMINKA
p.044 574 2264
minttu.pietikainen@gmail.com

Luottamusmies Satu Kilponen

Ruhalantie 356, 85730 TULPPO
p.040 558 6299
satu.kilponen70@gmail.com

Tiedottaja Riitta Lammela

Laurintie 11, 97700 RANUA
p. 040 734 8224
ps.semionologitry@gmail.com